

chris
mulder

Nog nooit zo goed!

‘Tja’, zei mijn gast. „Weet je wat het is? Nu ik wat langer meeloop, doorzie ik dingen beter. Heb ik ook niet meer zo de behoefte er direct bovenop te springen. Luister ik eerst even en geef de gelegenheid de zaken uit te leggen. Bouw ik eerst vertrouwen op. Zo voelt de ander zich gehoord én heb ik even de tijd om na te denken en te overwegen wat ik ga besluiten en doen.”

De tijd durven nemen in deze hectische tijden vraagt persoonlijke moed. Onder het motto van ‘transparantie moet’ staan hele

Er ging een wereld voor hem open

hordes direct klaar met een oordeel. Niet zelden zonder zich eerst verdiept te hebben in de dynamiek van de materie. Zelfinzicht en zelfreflectie zijn inmiddels onmisbare ingrediënten om je te kunnen handhaven in zo’n omgeving.

Vraag je eerst af wat je kunt betekenen voor een ander of voor je collega in de keten waarin je werkt. Weet wat je hebt proberen te brengen en check of dat ook zo is ervaren. Moeilijk? Helemaal niet. Gewoon vragen!

„In het begin bracht ik ‘beschikbaar zijn tegen een salaris’”, vertelde mijn gast. „Ik vroeg me niet af of dit wel genoeg was.” Immers, de baas bepaalde. Die bazen hadden het overigens niet altijd gemakkelijk met hem gehad. Hij stond altijd als eerste klaar om ze te wijzen op wat ze in zijn ogen fout hadden gedaan. Hij vond het daar-

om ook vanzelfsprekend dat hun oordeel over zijn functioneren niet kon kloppen. Hoe durfde zo’n man te oordelen en tegelijkertijd zelf de ene fout op de andere te stapelen.

Tot hij op een dag een baas kreeg die hem vroeg hoe hij over z’n eigen bijdrage dacht. Er ging een wereld voor hem open. Hij kwam er achter dat, als hij zich gelukkig wilde blijven voelen in z’n werk het z’n eigen plicht was zich voortdurend te scholen en zo nodig nieuwe dingen te leren. Zo ontwikkelde hij z’n eigen loopbaan stap voor stap. Inmiddels een echte senior, zo te zien, en volledig gemotiveerd en bij de tijd.

Hij las onlangs met gefronste wenkbrauwen een artikel in een landelijk opinieblad. Daarin stond dat 50-plussers wel degelijk een grote bijdrage leverden aan de economie en volledig onterecht op hun leeftijd werden afgeschreven bij sollicitaties. Zeker die vijftigers die zichzelf waren blijven ontwikkelen en zich niet afhankelijk hadden gemaakt van tijdelijke studiepotjes, leeftijdsbewust studiebeleid of andere goed bedoelde initiatieven.

Hij vond zichzelf na al die jaren opbouw van kennis, kunde en wijsheid op de top van z’n kunnen. Hij had het dan ook erg druk. Ik vroeg hem: „Hoe oud ben je eigenlijk?” Hij keek me aan en zei met een glimlach. „Achtenzestig en nog lang niet moe!”

> mulder@lc.nl

Chris Mulder is directeur van CMMC Management Consulting, gespecialiseerd in crisisinterventie en directiecoaching